ובי"ם פוטרין מן הקרבן. דלא בעי שימור אכל לענין טומאה מונו מדרבנן להחמיר גזרה יום י"א אמו תוך י"א יום דטמאה בולדה מדאורייתא עד שתספור קלת יום הטהרה כדילוף לקמן מיהיה לה: **טבלה יום שלאחריו.** דעבדה שימור קלת, ושימור מעלית הוא, אלא שהוא י"א יום אסור לעשות כן שלא תבא לידי ספק שמא תראה לאחר תשמיש ומלטרפין המיום לזיבה ואין טבילה טבילה: **ממטאין משכב ומושב.** ואפילו טבילה, מדרבנן גזרו, אמו תוך י"א יום: **ופטורין מן הקרבן.** דהא עבדי שימור ואע"פ שחזרה ולאחה אין מלטרפין לזיבה שהרי תחילת נדה היא: **גרגרן.** ממהר לחטוא שמא ירגיל בכך תוך י"א אכל לענין טומאה טהור: **וחייבין בקרבן.** ואפילו לא תראה לאחר דהא בעי שימור, וכל בעל זבה קטנה: **טבלה יום שלאחריו.** דעבדה קלת שימור ושמשה: **פ"ו תרבות רעה.** שמא תראה לאחר כן ותלטרף לשלפניו ואין טבילה טבילה: **ומגען.** לענין טומאה וטהרה: **ובטילתן.** לענין קרבן: **שלוין.** שלא תראה מגען = מגע זבה וחייבין בקרבן, ואם לא תראה מגען טהור ובטילתן פטורה: **גמ' ת"ר ושוין בטובלת לילה לזבה.** ואע"פ שחלוקין ב"ה בראה יום י"א וטבלה לערב שפטורין מן הקרבן אם משום דיום י"א לא בעי שימור הילכך לא זבה הוא אבל זבה קטנה של תוך י"א יום בעיא שימור דאין טבילת לילה עולה עד שתשמור קלת והטבל: **ושוין בראה תוך י"א יום וטבלה לערב ושמשה שחייבין בקרבן.** כאילו בועלה ביום הכי סיפא פירוש דריסא הוא: **אם שיזה לו לטומאה.** שאתם מודים שטמאה בועלה משכב ומושב ליל מולאי י"א: **בתוך י"א מלטרף עמו לזיבה.** הילכך לריכה לשמור יום הטהרה כנגד יום הראייה: **להחמיר.** מדרבנן: **לנקי.** להבית תולין בעזרה: **נושכים.** מוקשין: **אמר רב סונא משכבות ומושבות שבשני.** לראייתה הראשה תוך י"א ובטבלה יום שלאחריו לב"ש דמחמירי ומטמאין משכב ומושב מדרבנן לאחר טבילה ואפילו לא ראתה מאי טעמא דכיון כי חזיא טעמא לכיון שטמאה מדרבנן אע"פ שהרי מלטרף לזיבה, כי לא חזיא נמי גזרינן מדרבנן אמו לא ראתה: **פגינא טבלה יום שלאחריו.** יום י"ב שאינו מלטרף ואחר כן ראתה ופקע"ד הא' ראתה דלאחריו' כאילו לא ראתה תוך י"א דמיא דהא מלכתא הוא מטמאה מתחילת נדה ואינה פוטלת טבילה של אחריה והך טומאה מדרבנן היא דגזרינן ב"ב אמו י"א ה"נ גזרינן לא ראתה אמו ראתה: **ראייה נדה היא.** ואינה מלטרפת אלא מעכשיו מטמאה, וטומאת מעת לעת הוא דאיכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא משום דגזרינן יום שלאחר י"א אמו תוך י"א דאורייתא ה"ל תוך י"א כי לא ראתה בשני אחר טבילה גזרינן אמו ראתה: **אע"ג דרב יוסף רב כהנא.** דאמר ראתה שאני אמו הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרי ב"ש ראייה שניה דלאחר י"א אמו ראייה שניה תוך י"א ה"נ גזרי לא ראתה אמו ראתה, דראייה בראייה מיתלפא, ראתה-לא ראתה לא מיתלפא: **ועוד תנו.** דלא כרב הונא: **הרואה ראייה אחת של זוב.** בחיים מיירי: **כשומרת יום כנגד יום.** בשני שלה שמגעה אמו אחר טבילה אף זה מגעו אמו אם טבל לאחר ראייה ונגע במעשר מגעו אמו ראתה ראייה שניה ומלטרף לזיבה: **כבעל קרי.** וטהור למעשר לאחר טבילה מיד קאמי מיהא לב"ש שומרת יום וזב בראייה ראשונה שון:

ומפ' ר"ת דהכי פריך זבה ביממא היכי משכחת לה מדכתיב כל ימי זוב טומאתה אמרי' לקמן אימר ביממא מהני זבה משמע דבראייה ימים היא נעשית זבה מיהא מאי קא משני ברואה בשני בין השמשות מ"מ ליכא אלא ב' ראיות ביום וא"ל דלא תש להזכיר השלישית כיון שהזכיר השניה ממילא ידעי' השלישית וכן צ"ל לפירש"י דבסוף פרק ב' דזיר (דף מז.) דאיכא נמי הך סוגיא דכיולד טולין (פסחים דף פח.) ומשני דחזאי אלא אמו יומי שמוך לשקיעת החמה דלא הוי שהות דסליק ליה למגיעת ב' ואלאמא יומי לאו דוקא דבחדא שני בשרואה בשני עד הלילה ול"ו מפרש זבה גמורה לר' יוסי היכי משכחת לה כיון דאית ליה לרבי יוסי מקלת היום כולו בתחילת היום דקאמר זב הרואה בשביעי שלו אינו סותר התחלת היום ושלים ז' ה"ה נמי דסוף היום כולו ואפי' ראתה בלילה מה בכך מ"מ מקלת היום כולו וסוף היום לאו שימור וכן משמע בגזיר (דף מז.) דקאמר ולרבי יוסי ט' כיון דחזאי פלגא דיומא אידך פלגא סליק לה שימור משמע שסוף היום מחלות ואילך הוי שימור דאידך פלגא ומשני דחזאי אלא אמו יומי שמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות פי' סוף היום סליק לה למגיעת דרגייתה וא"ת ולרבי יוסי ימא וכי כולתאי אמרה לשמעתיה דאית ליה מקלת היום כולו ומשמעתיה דרב אוקמינן לעיל (דף סט.) דלא כולתאי ובגזיר אוקמינן רב כרבי יוסי ו"ל דכי אית ליה מקלת היום כולו הייט בשביעי לזבה שהוא יום אחרון של מקבוצה וכן בשומרת יום כנגד יום מקלת יום ספירה עולה ואינה סותרת שאין לה למנות יותר והוא סוף המקבוצה אבל בתחילת הספירה לא אמרינן שסוף היום שהיא פוסקת בו שיהא כולו מיהו קשה דאמרי' בפ"ק דר"ה (דף י.) אמר רבא ק"ו ומה נדה שאין תחילת היום עולה לה בסופה סוף היום עולה לה בתחילתה שנה שתחילת היום עולה לה בסופה אינו דין שסוף היום עולה לה בתחילתה ומאי קושיא זבה תוכיח לרבי יוסי שתחילת היום עולה לה בסופה ואין סוף היום עולה לה בתחילתה ואור"י דאליבא דרבנן קאמר רבא ולא אליבא דר' יוסי ועוד ל"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר יוכיח מזבה לנדה דנבי נדה דין הוא שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה לא יהיה ככל הטומאות שאין צריכין נקיים אבל זבה דצריכה נקיים נהי דבסוף החשבון יעלה שמיד שנכנס השביעי נכנס בטהרה מ"מ יום שפוסקת בו שאינו טהור אינו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים": **אף** אתם השוו מדותיכם. וא"ת ומאי ס"ד דב"ש הא ודאי לדידהו נמי איכא לאקשויי הכי ו"ל דקסברי ב"ש דיום י"א שהוא מדאורייתא אין מחמירין ביה לענין משכב ומושב אתי ביה חיוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא אתי לחיובי קרבן אי מחמירין ביה לטמויי משכב ומושב: **אמר** רב כהנא רלתה שאני. ואדרבה מגליה לרב הונא בתוך י"א יום בלא רלתה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא:

תניא

ובי"ה אומרים "פטורים מן הקרבן. טבלה ביום של אחריו ושמשה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורין מן הקרבן ובי"ה אומרים ה"ז *גרגרן. חמודים ברואה בתוך י"א יום ומטבלה לערב ושמשה שמטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן, טבלה ביום של אחריו ושמשה ה"ז תרבות רעה ומגען ובעילתן תלויין: **גמ'** ת"ר ושוין בטובלת לילה לזבה שאינה טבילה ושוין ברואה בתוך י"א יום ומטבלה לערב ושמשה שמטמאה משכב ומושב וחייבין בקרבן, לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן, ובית הלל פוטרין מקרבן, אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש יום י"א מיום תוך י"א אם שיזה לו לטומאה לא ישיזה לו לקרבן? אמרו להן ב"ה לב"ש לא, אם אמרת בתוך י"א יום שכן יום שלאחריו מצטרף עמו לזיבה תאמרו ביום י"א שאין יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה אמרו להם בית שמאי השוו מדותיכם אם שיזה לו לטומאה ישזה לו לקרבן ואם לא שיזה לו לקרבן לא ישזה לו לטומאה אמרו להם ב"ה אם הביאונהו לידי טומאה להחמיר לא נביאהו לידי קרבן להקל ועוד מדבריכם אתם נושכין שאתם אומרין טבלה יום שלאחריו ושמשה ואח"כ ראתה מטמא משכב ומושב ופטורה מן הקרבן אף אתם השוו מדותיכם אם שיזה לו לטומאה ישזה לו לקרבן ואם לא שיזה לו לקרבן לא ישזה לו לטומאה אלא להחמיר ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר רב הונא משכבה ומושבה שבשני ב"ש מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה מאי טעמא? כיון דאילו חזיא מטמאה, השתא נמי מטמיא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא טבלה יום שלאחריו ושמשה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא ראתה שאני, אמר רב יוסף וכי ראתה מאי הוי, ראייה דנדה היא! א"ל אביי לרב יוסף: רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא דראתה גזרינן ראייה דנדה אטו ראייה דזבה אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד תנא הרואה ראייה ארת של זוב ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום ובה"א כבעל קרי

ותניא

עין משפט נר מצוה

עב א מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"י"ב

עד ב מיי' שם הל"י"ח ופ"ט מהל' משכב ומושב הלכה ח:

עה ג מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"י"ב ופ"ט מהל' משכב ומושב הל"ז:

עו ד מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"י"ב ופ"ט מהל' משכב ומושב שם:

עז ה מיי' פ"ט מהל' משכב ומושב שם ופ"ו מהל' איסורי ביאה הל"י"ב:

עח ו מיי' פ"ב מהל' מחוסרי כפרה הל"ו:

תוספי הרא"ש

ושוין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשוין דסיפא [הוא פירושא] לשוין דרישא. ורביני מאיר פירש דקאי אהא דתנן בתוספתין נבי זבה קטנה והיא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה בלילה דלב"ש ממטא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שוין הן ומדלא אמר ב"ה לב"ש היכא דחל שביעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה בלילה שחייבין בקרבן: אף אתם השוו מדותיכם. כו'. (וב"ש) [וב"ה] סברי דבריהם י"א בשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אתי למיסר טומאה דאריתא הוא לפי שהוא מ"א ימי ויבא ויבא לחייבה קרבן ותביא תולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידעי כ"ע דהתחלת גדה [הוא] ודאי דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לפעות לענין קרבן:

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) גמ' בש"ס מטמאין משכבות ומושבות ופטורים מן הקרבן בכל: ב) תוס' ד"ה (בדף מח ע"ב) הרואה וכו' ותלמא יומי ל"ד דבתחה. מלה דבתחה נמחק. וכ"כ דבתרתי בכ"ל וכמ"ש רש"ל:

(ועי' תוס' לעיל לגי ד"ה סופתו ותוס' פסחים פח. ד"ה ל"ו)

[לעיל מה.]

*אטמאנן לבה לבה ומטמה בירבה אחרי יום י"א

ולפי המשך הקה נ"ל דלפי ר"יוסף בזרק לדהונא אמר טאמר רק ל"אין בזרק לדבריו כבר תנינא אבל לפי ר"כהנא דקמאיך-אין לומר "תנינא" ולא רק צה אלא דבל דברי ר"יוסא אינו בזרק

*ודרין אינני יודע אם בזרק ל"הונא (ר"ת תוס' ד"ה אמר ר"כהנא)

אים פ"ח מ"ח

*ודרין מאי קאל ר"יוסא